

Przypisanie sprawstwa skutku w sensie dynamicznym w polskim prawie karnym

Szymon Tarapata

Kraków 2019

Spis treści

Wykaz skrótów	9
Przedmowa	11
Wprowadzenie	15
Rozdział 1. Konstytucyjne granice przypisania sprawstwa	35
1.1. Granice przypisania sprawstwa a zasada <i>nullum crimen sine lege</i>	35
1.1.1. <i>Nullum crimen sine lege scripta</i>	37
1.1.2. <i>Nullum crimen sine lege certa</i>	38
1.1.3. <i>Nullum crimen sine lege stricta</i>	46
1.1.4. <i>Nullum crimen sine lege praevia</i>	48
1.2. Granice przypisania sprawstwa a zasada proporcjonalności	52
1.3. Granice przypisania sprawstwa a zasada równości	56
1.4. Granice przypisania sprawstwa w świetle zasady demokratycznego państwa prawnego i innych wartości konstytucyjnych	60
1.5. Konstytucyjne ramy modelu przypisania sprawstwa (podsumowanie)	66
Rozdział 2. Zagadnienia ogólne dotyczące modeli przypisania sprawstwa	69
2.1. O karnistycznym skutku oraz podziale na typy materialne i formalne	71
2.1.1. Trudności definicyjne związane z pojęciem skutku i kłopoty z rozróżnianiem typów skutkowych oraz formalnych	71
2.1.2. Kryteria decydujące o istnieniu skutku i elementy różnicujące typy materialne od formalnych (stanowisko własne)	93

2.2.	Czyny zabronione z działania lub zaniechania a modele przypisania sprawstwa	105
2.3.	Ogólne modele przypisania sprawstwa	111
2.4.	Przesłanki przypisywalności – ich podział, charakter oraz miejsce w wewnętrznej strukturze przestępstwa	117
2.5.	Aksjologiczny i sprawiedliwościowy kierunek wyznaczania przesłanek przypisania sprawstwa (uwagi podsumowujące)	121
	Rozdział 3. Jedna czy dwie płaszczyzny przypisania sprawstwa czynów zabronionych charakteryzujących się skutkiem w sensie dynamicznym?	125
	Rozdział 4. Kryteria przypisania skutku w sensie dynamicznym decydujące o bezprawności	143
4.1.	Figura rozsądnego człowieka (<i>reasonable man</i>) jako narzędzie uadekwatniające treść normy sankcjonowanej	143
4.2.	Wykonalność i dowolność zachowania się człowieka a bezprawność oraz inne elementy struktury przestępstwa	163
4.3.	Naruszenie reguł postępowania z dobrem prawnym mieszczących się w celu ochronnym normy sankcjonowanej	187
4.3.1.	Zagadnienia ogólne	187
4.3.2.	Rola reguł postępowania w wykładni w sensie pragmatycznym i apragmatycznym	189
4.3.2.1.	Wyznaczanie granic normy sankcjonowanej w sytuacji braku umieszczenia przez ustawodawcę w tekście prawnym zasad ostrożności	191
4.3.2.2.	Wyznaczanie granic normy sankcjonowanej w sytuacji, w której w tekście prawnym zostały zawarte reguły postępowania z dobrem prawnym	193
4.3.2.3.	Zasady ostrożności a zgoda dysponenta dobrem prawnym na zachowanie ryzykowne	200
4.3.2.4.	Reguły postępowania z dobrem prawnym a kryterium obiektywnej przewidywalności	203
4.3.2.5.	Wpływ umów cywilnoprawnych na kształtowanie reguł postępowania uadekwatniających treść dyspozycji normy sankcjonowanej	204
4.3.2.6.	Metoda ustalania wiążącej adresata normy sankcjonowanej reguły postępowania z dobrem prawnym	212
4.4.	Obiektywna (powinna) przewidywalność nieakceptowalnego społecznie stopnia prawdopodobieństwa wystąpienia skutku	214
4.4.1.	Istota, sens i rola kryterium obiektywnej przewidywalności	215
4.4.2.	W poszukiwaniu kręgu elementów istotnych z punktu widzenia przesłanki obiektywnej przewidywalności	228
4.5.	Krąg podmiotów zdolnych do przekroczenia prawnokarnej normy sankcjonowanej	234
4.5.1.	Aksjologiczne i kryminalno-polityczne podstawy relacji sprawczej istniejącej pomiędzy zaniechaniem a skutkiem	236

4.5.2.	W poszukiwaniu kryteriów decydujących o szczególności relacji istniejącej pomiędzy zaniechaniem danej osoby a skutkiem	254
4.5.3.	Prawne i szczególne źródła obowiązku gwaranta (podsumowanie)	285
4.6.	Aktualizacja obowiązku gwaranta	286
4.7.	Kryteria przypisania sprawstwa skutku w sensie dynamicznym a kontratypy	290
Rozdział 5. Pozytywne przesłanki przypisania skutku w sensie dynamicznym decydujące o karalności		297
5.1.	Test zachowania alternatywnego jako metoda weryfikacji istnienia związku normatywnego pomiędzy zachowaniem danej osoby a skutkiem w sensie dynamicznym	297
5.2.	Wystąpienie skutku na drodze objętej celem ochronnym normy sankcjonowanej	333
5.3.	Strona podmiotowa czynu zabronionego a kryteria przypisania skutku w sensie dynamicznym	340
Rozdział 6. Negatywne przesłanki przypisania skutku		355
6.1.	Negatywne przesłanki przypisania skutku a kryteria służące do wyznaczania jedności lub wielości czynów zabronionych oraz przestępstw	355
6.2.	Istota negatywnych przesłanek przypisania skutku	368
6.3.	W poszukiwaniu czynników istotnych z punktu widzenia aktualizacji negatywnych przesłanek przypisania skutku	383
6.3.1.	Zachowanie dysponenta lub dzierżyciela dobra prawnego (pokrzywdzonego) jako negatywna przesłanka przypisania skutku	383
6.3.2.	Zachowanie się osoby trzeciej jako negatywna przesłanka przypisania skutku	424
Rozdział 7. Rozgraniczanie sprawczych postaci współdziałania od niesprawczych w perspektywie przesłanek przypisania skutku		457
7.1.	Zagadnienia ogólne	457
7.2.	Przesłanki przypisania skutku w kontekście problemów z rozgraniczaniem jednosprawstwa, sprawstwa kierowniczego i polecającego od niesprawczych form przestępnego współdziałania	459
7.3.	Przesłanki przypisania skutku w kontekście problemów z rozgraniczeniem współsprawstwa i niesprawczych form przestępnego współdziałania	483
	Podsumowanie	513
	Bibliografia	545